

[Økonomiministeren]

af indkomstbeskatningen og aftrapningen af indkomstafhængige ydelser.

Forslagsstillerne mener, at man skal forlænge proportionalstrækket og indføre en glidende skatteskala for den del af indkomsten, som ikke omfattes af proportional beskatning. Den umiddelbare virkning af dette forslag vil være et mindsket skatteprovenu. Derfor må forudsætningen for at overveje forslaget seriøst være, at det mindskede provenu kan skaffes ad anden vej og på en fordelingspolitisk rimelig måde. I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, at der allerede ved fastsættelsen af indkomstskalaen for 1981 skete en vis forlængelse af proportionalstrækket. Regeringen ser gerne, at man går videre ad denne vej, men som sagt må det forudsætte, at det skatteprovenu, man herved mister, kan skaffes på anden måde.

Dernæst ønsker forslagsstillerne at samordne reglerne for indkomstafhængige ydelser og indkomstbeskatning således, at samspilsproblematikken løses. Dette forekommer at være en meget bred formulering. Når man læser det, må man få det indtryk, at forslagsstillerne mener, at der generelt foreligger et samspilsproblem. Det er imidlertid ikke, hvad de beregninger, der er foretaget ved hjælp af lovmodellen, viser. Det kan på den anden side ikke udelukkes, at det i enkelte, mere specielle situationer kan forekomme, at det samlede resultat af indkomstfremgang, når der tages hensyn til virkningerne af skattebetaling og aftrapning af indkomstafhængige ydelser, bliver en indkomstnedgang. Hvis det viser sig at være tilfældet, er regeringen naturligvis indstillet på at søge de nødvendige lovændringer gennemført. Her vil lovmodellen, når den er mere udbygget, end tilfældet er i dag, kunne hjælpe med til at vise, hvor skoen trykker.

Jeg har ved tidligere lejligheder været inde på, at en frugtbar udvidelse af lovmodelarbejdet i høj grad er et spørgsmål om at forbedre det statistiske grundlag. Erfaringerne omkring fastsættelse af reglerne for betaling i daginstitutionerne viser også, hvor vigtigt det er at have et godt datagrundlag ved tilrettelæggelse af lovgivningen.

Tiden tillader desværre ikke, at jeg kommer ind på alle de enkeltforslag, der fremgår af bemærkningerne til forslaget. Behandlingen af disse bliver det nok nødvendigt at tage op i forbindelse med udvalgsarbejdet. Jeg

vil dog allerede her rette en misforståelse, som synes at gøre sig gældende i bemærkningerne til forslaget.

Det drejer sig om lovmodellens beregninger af sammenhængen mellem lønindkomst og disponibel realindkomst i de senere år. Det er korrekt, som anført af forslagsstillerne, at der i de senere år har været en nedgang i den disponible realindkomst for de fleste normale familieindkomster. Men det er forkert, hvis man vil gøre det til udtryk for, at det er samspillet mellem skatterne og de indkomstafhængige ydelser, der er årsag hertil. Hovedårsagen er, at samfundet er blevet fattigere, især som følge af prisstigningerne på energi.

Det kan nu engang ikke lade sig gøre at friholde alle indkomstgrupper for den nedgang i realindkomst, som har ramt hele samfundet, medmindre man er villig til at acceptere en yderligere stigning i det i forvejen alt for store betalingsbalanceunderskud over for udlandet. Derimod kan man friholde de laveste indkomstgrupper. Det viser lovmodellens beregninger også at vi stort set har gjort.

Regeringen må altså afvise dette forslag til folketingsbeslutning, hovedsagelig fordi vi ikke mener, at de problemer, der peges på, har det omfang og de konsekvenser, som forslagsstillerne hævder at de har. Hertil kommer, at en gennemførelse af nogle af de tanker, der ligger bag forslaget, vil medføre en omfordeling af indkomsterne til ugunst for de økonomisk dårligt stillede.

Erenbjerg (S):

Indledningsvis vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg er overbevist om, at der i dette land er mere end 200.000 arbejdsløse, der også under vort nuværende skattesystem ser en helt klar fordel i at få forøget deres indkomst.

Forslaget fra det konservative folkeparti centrerer sig om to områder: a) indkomstskatten skal lempes gennem en forlængelse af proportionalstrækket, b) samordningsproblematikken vedrørende indkomst og sociale ydelser.

Socialdemokratiet kan erklære sig enig i, at det er meget væsentligt at få lettet indkomstskatten gennem en forlængelse af proportionalstrækket. Vi har også anvist vejen, dog uden at kunne få den fornødne tilslut-